

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/707/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711217995
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6711217995.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľky L. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom R., M. mieru XXXX/X, právne zastúpenej splnomocneným advokátom Mgr. Jozefom Mochňackým, advokátska kancelária so sídlom Lučenec, T. G. Masaryka 14/A, proti odporcovi: T. F., J. F. - právny nástupca, s miestom podnikania Detva, M. R. Štefánika, objekt K1, IČO: 34 320 890, zastúpeného URBÁNI & Partners, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, o zaplatenie 600 EUR s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 7C/10/2012-65 zo dňa 29. 04. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania odporcu m e n í tak, že navrhovateľka je p o v i n á nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 113,93 EUR na účet právneho zástupcu odporcu v lehote do troch dní.

Vo zvyšnej časti zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením konanie zastavil, navrhovateľke a odporcovi vrátil súdny poplatok vo výške po 29,30 EUR. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 231,50 EUR na účet právneho zástupcu odporcu, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľka sa voči odporcovi domáhala zaplatenia sumy 600,00 EUR s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. Pred začatím pojednávania vo veci samej navrhovateľka zobrala návrh v plnom rozsahu späť, navrhla konanie zastaviť a vrátiť časť zaplateného súdneho poplatku. Na základe uvedeného, zohľadňujúc dispozičné oprávnenie navrhovateľky so svojim návrhom, okresný súd konanie zastavil, v zmysle § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľke a podľa ods. 9 citovaného zákonného ustanovenia i odporcovi. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), keď konštatoval zavinenie navrhovateľky na zastavení konania (navrhovateľka zobrala svoj návrh na začatie konania späť po tom, čo sa v jej neprospech skončilo konanie vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 1T/137/2012) a odporcovi priznal náhradu trov konania za štyri úkony právnej služby (1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia, 2. písomné podanie žaloby, 3. odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 7. 3. 2012, 4. porada s klientom a vyjadrenie k späťvzatiu návrhu na začatie konania) á 39,84 EUR, režijný paušál k uvedeným úkonom v sume 33,56 EUR (4 x 8,39 EUR) a 20 % DPH, spolu 231,50 EUR.

Proti výroku uznesenia okresného súdu o trovách konania odporcu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka. V prvom rade sa nestotožnila s názorom okresného súdu, že o trovách konania bolo potrebné rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. z dôvodu, že navrhovateľka zastavenie konania zavinila, keď návrh na začatie konania nebol riadne odôvodnený a navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že na základe jej návrhu na začatie konania okresný súd rozhodol platobným rozkazom, čo by sa nestalo, ak by návrh na začatie

konania relevantný nebol. Vzhľadom k uvedenému mala za to, že neboli splnené podmienky na to, aby okresný súd o náhrade trov konania rozhodol podľa prvej vety ods. 2 § 146 O. s. p.. Ani trovy konania odporcu nie sú vyúčtované a okresným súdom odporcovi priznané správne, keď úkon podanie žaloby nie je úkonom vykonaným odporcom, ale navrhovateľkou a úkony konzultácia s klientom a vyjadrenie k späťvzatiu návrhu na začatie konania nie sú úkonmi účelnými, keď k späťvzatiu došlo skôr, ako sa vo veci uskutočnilo prvé pojednávanie. Navyše, odporca si uplatnil režijný paušál k všetkým úkonom právnej služby vo výške po 8,39 EUR, a to napriek skutočnosti, že úkony príprava a prevzatie právneho zastúpenia a odpor proti platobnému rozkazu boli uskutočnené ešte v roku 2012, kedy suma režijného paušálu bola 7,63 EUR za jeden úkon právnej služby, čo v konečnom dôsledku navýšilo i odporcovi priznanú sumu DPH. Vzhľadom k uvedenému odvolateľka navrhla, aby krajský súd odvolaním napadnutý výrok zmenil a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Odporca sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil s názorom okresného súdu, že odporkyňa pristúpila k späťvzatiu svojho návrhu po tom, čo sa v jej neprospech skončilo konanie vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 1T/137/2012, čím zavinila zastavenie konania. Vzhľadom k uvedenému postupoval okresný súd správne, pokiaľ o trovách konania rozhodol podľa prvej vety ods. 2 § 146 O. s. p..

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a vzhľadom k tomu, že neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého výroku uznesenia (§ 219 O. s. p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O. s. p.), uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to z týchto dôvodov:

Odvolací súd preskúmaním súdneho spisu zistil, že navrhovateľka sa svojím návrhom voči odporcovi domáhala zaplata sumy 600 EUR s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia s odôvodnením, že predmetné finančné prostriedky odporcovi vyplatila v zlom citovom rozporení po tom, čo ju odporca obvinil z krádeže uvedenej sumy. Nakoľko však navrhovateľka odporcovi žiadne finančné prostriedky neukradla, vyplatením uvedenej sumy odporcovi sa tento na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohatil, a preto je povinný predmetné bezdôvodné obohatenie navrhovateľke vydať. Písomným podaním zo dňa 27. 4. 2015, uskutočneným ešte pred zahájením prvého pojednávania, zobrala navrhovateľka svoj návrh na začatie konania v plnom rozsahu späť a navrhla konanie zastaviť, všetko bez toho, aby dôvod tejto formy dispozície so svojím návrhom v späťvzatií uviedla. Na základe uvedeného okresný súd odvolaním napadnutým uznesením konanie zastavil, navrhovateľke i odporcovi vrátil krátený súdny poplatok a navrhovateľku, ktorá zastavenie konania zavinila, s poukazom na § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. zaviazal nahradiť odporcovi trovy konania. Navrhovateľka vo svojom odvolaní v prvom rade spochybnila záver okresného súdu o tom, že boli splnené podmienky, aby o trovách konania bolo rozhodnuté podľa vyššie citovaného ustanovenia.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Ako už bolo uvedené vyššie, navrhovateľka vzala svoj návrh na začatie konania späť bez toho, aby výslovne uviedla dôvody takéhoto svojho postupu. Nakoľko však z obsahu spisu vyplýva, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania došlo až po tom, čo Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5To/65/2014 zo dňa 5. 8. 2014 zamietol odvolanie navrhovateľky voči rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 1T/137/2012-302 zo dňa 6. 3. 2014, ktorým bola navrhovateľka (v postavení obvinenej) uznaná vinnou z krádeže sumy 600 EUR odporcovi, nemá odvolací súd (rovnako ako súd prvostupňový) žiadne pochybnosti o tom, že dôvodom takejto dispozície navrhovateľky so svojím návrhom bola vedomosť o tom, že pokiaľ odporcovi odovzdala sumu 600 EUR, ktorú však predtým

tomuto ukradla, čo v trestnom konaní bolo preukázané právoplatným rozsudkom, odporca sa na jej úkor o sumu 600 EUR bezdôvodne neobohatila, a jej návrhu na začatie konania by z tohto dôvodu vyhovieť nemohlo. Preto možno konštatovať len jediný záver, a to, že predmetný návrh navrhovateľky bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jej procesného zavinenia. Z týchto dôvodov navrhovateľke podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Pokiaľ sa jedná o ďalšiu odvolaciu argumentáciu navrhovateľky spochybňujúcu správnosť vyčíslenia trov konania ako aj účelnosť niektorých úkonov právnej služby, túto možno považovať v prevažnej miere za dôvodnú.

Okresný súd odporcovi priznal odmenu za celkom štyri úkony právnej služby, s tým, že tieto označil nasledovne: „prevzatie a príprava, písomné podanie žaloby, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 7. 3. 2012, porada s klientom a vyjadrenie k späťvzatiu“. Z predmetnej citácie je pritom zrejmé, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, napriek skutočnosti, že uviedol, že odporcovi priznal odmenu za 4 úkony právnej služby á 39,84 EUR, následne vymenoval až 5 úkonov právnej služby (ktorými sú: 1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia, 2. písomné podanie žaloby, 3. odpor proti platobnému rozkazu, 4. ďalšia porada s klientom a 5. vyjadrenie k späťvzatiu návrhu na začatie konania). Uvedené pochybenie okresného súdu spočívajúce v nadbytočnom uvedení úkonu „písomné podanie žaloby“, ktorý nebol odporcom uskutočnený, týmto uplatnený a de facto za uvedený úkon nebola odporcovi priznaná ani odmena a režijný paušál (keď táto bola priznaná len za 4 úkony právnej služby), však nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého výroku uznesenia okresného súdu.

Iná situácia však nastala v prípade, ak okresný súd odporcovi priznal odmenu, režijný paušál a 20 % DPH z týchto položiek za úkony porada s klientom zo dňa 27. 4. 2015 a vyjadrenie k späťvzatiu návrhu na začatie konania zo dňa 28. 4. 2015. Pokiaľ sa totiž jedná o prvý z uvedených úkonov, jeho uskutočnenie z obsahu súdneho spisu nevyplýva, a teda odporca uskutočnenie ďalšej porady so svojim právnym zástupcom žiadnym spôsobom nepreukázal. Druhý citovaný úkon (vyjadrenie k späťvzatiu návrhu na začatie konania zo dňa 28. 4. 2015) odvolací súd nepovažoval za vynaložený účelne na bránenie práv odporcu v predmetnom konaní, keď z obsahu súdneho súpisu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka k späťvzatiu svojho návrhu na začatie konania pristúpila ešte pred začatím pojednávania, t. j. v čase, kedy platná právna úprava ust. § 96 O. s. p. odporcovi neumožňuje účinne vyjadriť svoj nesúhlas so späťvzatím návrhu a tým zabrániť zastaveniu konania. Povedané inak, bez ohľadu na to, či by bolo vyjadrenie k späťvzatiu návrhu na začatie konania odporcom uskutočnené, alebo by sa tak nestalo, uvedená skutočnosť by nemala žiaden vplyv na povinnosť súdu konanie zastaviť, a teda žiaden vplyv na výsledok samotného konania. Preto predmetný úkon nebolo potrebné (a teda ani účelné) v prejednávanej veci uskutočniť. K uvedenému odvolací súd len záverom dodáva, že účelom náhrady trov konania nie je sankcionovať neúspešného účastníka v konaní, ale nahradiť úspešnému účastníkovi tie náklady, ktoré tento účastník nevyhnutne na ochranu svojich práv v konaní vynaložil.

Ďalej sa odvolací súd stotožnil s odvolacou argumentáciou navrhovateľky, že okresný súd nesprávne odporcovi priznal náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál) ku každému z priznaných úkonov právnej služby vo výške po 8,39 EUR, t. j. z výpočtového základu vo výške 839 EUR, ktorý je však s poukazom na § 1 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. platný len pre úkony právnej služby uskutočnené v roku 2015. Pre úkony príprava a prevzatie právneho zastúpenia a odpor proti platobnému rozkazu, ktoré boli uskutočnené v roku 2012, však výška režijného paušálu predstavuje 7,63 EUR.

Vzhľadom k uvedenému, nakoľko okresný súd odporcovi priznal odmenu, režijný paušál a 20 % DPH za úkon ďalšia porada s klientom zo dňa 27. 4. 2015, ktorého uskutočnenie nie je preukázané, ďalej za úkon vyjadrenie k späťvzatiu návrhu na začatie konania zo dňa 28. 4. 2015, ktorý odvolací súd za účelne vynaložený nepovažuje, navyše nesprávne určil výšku režijného paušálu k úkonom príprava a prevzatie právneho zastúpenia a odpor proti platobnému rozkazu, čím zároveň došlo k nesprávne určeniu sumy 20 % DPH, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania odporcu zmenil tak, že navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 113,93 EUR na účet právneho zástupcu odporcu, v lehote do troch dní. Priznané trovy konania pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 7. 3. 2012) v sume 79,68 EUR (39,84 EUR x 2), režijného paušálu k týmto úkonom v sume 15,26 EUR (7,63 EUR x 2) a z 20 % DPH vo výške 18,99 EUR podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania a o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Navrhovateľka ani odporca si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 O. s. p.), a keďže v odvolacom konaní boli čiastočne úspešní obaja, odvolací súd žiadnemu z nich náhradu nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.